

Schrijf een stukje voor mij Franz (126).

Doelloos

Ik zag de jongen al een paar keer in onze wijk lopen. Hij was gekleed in een trainingspak en de voeten waren beschoend met sportieve trainingsschoenen. Onder de linkerarm had hij een roodgekleurde bal geklemd. Eigenlijk vertrouwde ik het niet en ik ben hem gevolgd. Het was echt een sportieve gozer en ik had moeite om hem bij te houden. Hij liep een rondje Klapwijk en op Het Karveel stond hij even stil bij het gladde pad, dat toegang geeft tot het Bredius Sportpark. Daar stuiterde hij een paar keer met de bal en schoot vervolgens de bal tegen een muur vol met graffiti. Daarna liep hij door. Volgens mij zonder doel. Nadat we nog een rondje hadden gelopen hield ik hem aan. "Jongen. Waar ben je mee bezig?" vroeg ik hem. En toen vertelde hij zijn verhaal. "Hij dacht de hele week aan de zaterdag waarop hij een balletje kon trappen. Op school zat hij af en toe te dromen over het winnende doelpunt dat hij in zijn laatste wedstrijd gemaakt had. Het was een goal à la Johan Cruijff. Ineens de bal met de rechtervoet in de linkerhoek van het vijandelijk doel geschoten". De tranen liepen over zijn jeugdige wangen en hij snoot de neus met een papieren zakdoek, die ik hem gaf. Toen vervolgde hij zijn verhaal "Ik mis het publiek rondom het speelveld, de warmte van de douche en ook de heerlijke gehaktballen, die ik altijd na een thuiswedstrijd eet. Die ballen zijn heerlijk en nog vaak mooier dan de bal, die ik nu onder mijn arm draag" Hij haalde nog een keer de neus op en liep snel richting het geluid van de brandweersirenes. Ik liep hem in een rap tempo achterna en we zagen nog net de brandweerwagens richting de Maxis scheuren.

FvW

Toch gebeurt er nog veel op een voetbal loze zaterdag!

